

HỒI THỨ BẢY XÁC ƯỚP “QUẬY” TÔI BÒI

Những mũi tên lửa bay ào ào về phía xác ướp nhưng không mũi tên nào ghim được trên xác ướp, tuy nhiên xác ướp cũng chẳng tỏ vẻ gì là chống lại những mũi tên lửa nó đứng im bất động như pho tượng đá.

Tên lửa rút lả tả dưới chân xác ướp tạo thành một đồng lửa, ban đầu ngọn lửa tới bụng sau tới ngực, xác ướp vẫn đứng im lìm trong lửa cháy rồi nó cũng cháy luôn.

- Quân bay lấy cây xô xác ướp
- Quán Bật đứng gần đó cầm đao xông lại.
- Thần bốc ơi, ông lui lại. Tôi đâu kêu ông, tôi kêu lính lấy cây xô xác ướp ông lại làm gì vậy...

Nhưng Quán Bật đã tới gần xác ướp và bỗng nhiên xác ướp cử động làm cho Quán Bật sợ hãi tháo lui.

- Ông thần bốc ngu đại ơi, ông bỏ đao xuống và đứng im một chỗ kéo nguy hiểm đó.

Quán Bật quăng đao về phía Tấn Võ Đế và hốt hoảng đến chân thang. Xác ướp nhào theo thanh đao Võ Tấn Đế hoảng hốt tránh. Xác ướp đến bên thanh đao thì ngừng lại và thân hình thì vẫn bùng bùng cháy.

Đỗ Dự cầm một bó đuốc tới đánh bịch bịch vào ngực xác ướp. Xác ướp té lăn cù xuống đất cháy nghi ngút toả ra mùi khét nghẹt.

Xác ướp cử động được là do đồ kim khí. Thanh đoản đao của Quán Bật đã khiến xác ướp làm “lộng” được...

- Xin bệ hạ tha cho thần tội ngu ngốc rồ dại của thần, xin tướng quân bỏ lỗi cho tôi...

- Thần bốc đừng quá xúc động. chỉ vì quá sợ thần bốc hành động không suy nghĩ, thôi, ta đâu có chấp.

Trong khi Tấn Võ Đế vỗ về thì Đỗ Dự nhìn Quán Bật với đôi mắt coi thường và quay sang phía đám ngự lâm quân ra lệnh.

- Bây giờ các người lấy đoản đao cạo vách các bức tường cho ta. Nhớ là không được đụng vào những đồ cạo ra và đập vào vách tường. tất cả đồ cạo được đem hoả thiêu hết.

Nghe Đỗ Dự ra lệnh cho đám ngự lâm quân Quán Bật tiến lại gần bức tường giờ đuốc lên quan sát.

Xác ướp vẫn nghi ngút cháy, vòng sắt đeo nơi bụng đỏ rực... Đỗ Dự lại gần xác ướp chỉ cái vòng sắt mà tâu với Tấn Võ Đế.

Tất cả bí mật của xác ướp này nằm trong cái vòng này đây, đó là một thứ sắt có từ tính, nó hút được tất cả đồ sắt thép.

Muôn tâu nhờ thần chém vào cái vòng này, bị nó hút mất đao không lấy được đao ra thần mới biết đó là vòng nam châm kiểm chứng lại thần thấy cái xác chỉ rượt theo những người mang gươm giáo còn những người không mang gươm thì xác bất động.

Tấn Võ Đế nghe Đỗ Dự nói thì mỉm cười.

- Khanh tinh ý lắm. không có khanh thì hôm nay chác mình mệt lắm...
- Muôn tâu, nhờ khám phá ra vụ này mà thần mới để ý thêm là xác ướp đầu có giết được ai, quân lính chết là do đụng vào bức tường có thuốc độc...
- Thôi khanh cho gom xác chết lại đem lên mặt đất hoả táng.
- Muôn tâu, thần muốn cho hoả táng xác ướp ở đây luôn, lấy lửa đỏ soi sáng hầm mồ.

Tấn Võ Đế gật đầu khen phải. vừa lúc đó Quản Bật đi tới.

- Muôn tâu đây là chất độc vừa lấy ở các bức tường ra.

Quản Bật đưa ra một chất màu xám long lanh ánh thuỷ tinh đựng trong ống đựng tên.

- Ghê thật, chất độc được trộn với mảnh thuỷ tinh nghiền nát và nhựa cây quét lên tường. Chất độc này chỉ một chút vô máu là chết người liền

Đỗ Dự giải thích với Tấn Võ Đế xong thì nói với vua.

Muôn tâu thần thấy Quản Bật có những thái độ nghi lắm...

- khanh nói thì trầm để bụng. nhưng trầm yêu cầu khanh đừng lộ cho quân sĩ biết, trầm rất cần Quản Bật vì y giỏi bói toán vô cùng.'

lửa thiêu xác chết nghi ngút làm hầm mồ sáng choang lên, nhờ ánh sáng này Tấn Võ Đế thấy một bệ đá cao ở giữa phòng liền chỉ Đỗ Dự hỏi:

- khanh có biết bệ đá này dùng để làm gì không ?

Đỗ Dự nhìn theo tay Tấn Võ Đế chỉ và sững sờ vì lần đầu tiên ông gó ta mới thấy bệ đá này.

- Muôn tâu, nhờ ánh sáng hỏa thiêu xác chết thần mới nhìn thấy bệ đá này.
- vậy khanh cùng trầm ta lại xem sao.

Đỗ Dự toan can vua nhưng vua đã chấp tay sau đít đi lại bệ đá rồi, Đỗ Dự đành phải đi theo, ông ta liền phải nhặt một thanh đao cầm tay.

- Tướng quân, tướng quân, cái vòng lửa rượt theo tướng quân...

Đỗ Dự vừa nghe tiếng kêu đã thấy tiếng lửa reo sao lưng mỗi lúc một gần hơn...